

Sju sjungande valser

Kom i kostervals, lägg din runda arm om min hals,
ja dej föra får, hiåhej, va de vefvar å går.
Kostervalsen går, lek och smek blir i skrevor och snår,
ja ä din, å du ä min, allra kärestan min.

Se, Svarte Rudolf han dansar, han böjer sin nacke och ler,
han tänker på stormande nätter i Amsterdams glädjekvarter.
Han drömmer om flickornas kransar, om svävande bruna ben
på stranden av blåa slätter, vid Samoamånens sken.

En gång jag seglar i hamn, en gång är du i min famn,
en gång berättas min vän, sagan om den, som kommer igen,
en gång i drömmarnas land vandrar vi två hand i hand,
en gång min älskling kommer jag hem till dig.

Se, farfar dansar gammal vals, se, sån stil han har.
Han dansar samma gamla vals, som i sin ungdoms dar.
Han svävar som om han var blott tjugoett,
smidigt och lätt, nästan kokett.

Och av beundran en susning det går
genast från par till par:

Se, farfar dansar gammal vals, se, sån stil han har.

För ingen gav mig en sådan stund
som jungfrun på Jungfrusund.
Och ingen räckt mig en sådan mund,
som jungfrun på Jungfrusund.
Jag hållit i mina armar,
så många ljuvliga barmar,
men ingen, ingen så ljuv och rund
som jungfrun på Jungfrusund.

Ljuvlig är sommarnatten,
blånande vikens vatten.
Och mellan bergen och tallarna,
höres musiken och trallarna.
Flickan har blommor i håren,
månen strör silver i snåren.
Aldrig förglömmar jag stunderna där
upp på Svinsta skär.

Men hej alla vänner som gästar min ö,
jag är både nykter och klok.
När morgonen gryr skall jag vålma mitt hö,
och vittja tvåhundra krok.
Fördöme dig skymning och dra nu din kos,
det brinner i martallens topp.
Här dansar Calle Scheven med Roslagens ros,
han dansar till solen går upp.

